

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑ ΤΗΣ 13^{ΗΣ} ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1966

ΠΡΟΕΔΡΙΑ ΚΩΝΣΤ. ΤΣΑΤΣΟΥ

ΠΡΑΞΕΙΣ ΚΑΙ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ

ΔΙΑΔΟΧΗ ΤΗΣ ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ

Ὁ Πρόεδρος τοῦ παρελθόντος ἔτους κ. Γ. Ἀθανασιάδης Νόβας, κηρύσσει τὴν ἔναρξιν τῆς συνεδρίας, ἠὺχαρίστησεν, ὡς κάτωθι, τὰ μέλη, τὸν Γενικὸν Γραμματέα καὶ τὸ προσωπικὸν τῆς Ἀκαδημίας διὰ τὴν πρὸς αὐτὸν παρασχεθεῖσαν συνδρομὴν κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν προεδρικῶν καθηκόντων του, εἶτα δὲ ἐκάλεσε τὸν Πρόεδρον τοῦ ἔτους 1966 κ. Κωνσταντῖνον Τσάτσον καὶ τὸν Ἀντιπρόεδρον κ. Μάξιμον Μητσόπουλον, ὅπως καταλάβουν τὰς θέσεις των εἰς τὸ προεδρεῖον.

Κύριοι Ἀκαδημαῖκοί, Κυρίες καὶ Κύριοι,

Μὲ βαθὺ αἶσθημα συναδελφικῆς εὐχαριστήσεως παραδίδω σήμερον τὴν Προεδρίαν τῆς Ἀκαδημίας εἰς διακεκριμένον μέλος τῆς Τάξεως Ἠθικῶν καὶ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν, τὸν Καθηγητὴν κ. Κωνστ. Τσάτσον. Εἶμαι βέβαιος ὅτι, φιλοσοφημένος, ἐμπνευσμένος ἀλλὰ καὶ πολύπειρος εἰς τὴν πρᾶξιν, ὅπως εἶναι, θὰ συνεχίσῃ καὶ θὰ ὑπερβάλῃ τὸ ἔργον τῶν προκατόχων ἐν τῇ κοινῇ προσπάθειᾳ τῆς ὅσον ἔνεστι εὐρύτερας πραγματώσεως τῶν ὑψηλῶν πνευματικῶν σκοπῶν, τοὺς ὁποίους ἡ Πολιτεία ἔταξεν εἰς τὸ Ἴδρυμα τοῦτο.

Εἶμαι πολὺ εὐτυχῆς διότι διηκόνησα κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος τὴν Ἀκαδημίαν ἀπὸ τὸν θῶκον τοῦ ὑπάτου ἀξιωματός της, εἰς τὸ ὅποιον μὲ ἀνέδειξεν ἡ ἐμπιστοσύνη σας. Καταθέτων τοῦτο, σᾶς εὐχαριστῶ θερμῶς, ἀγαπητοὶ Κύριοι Συνάδελφοι, διὰ τὴν τιμὴν καὶ ὁμολογῶ τὴν λύπην μου διότι δὲν κατέστη δυνατόν νὰ ἐπιλυθοῦν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς προεδρικῆς μου θητείας ὅλα ἐκεῖνα τὰ προβλήματα τῆς Ἀκαδημίας, ἅτινα εἶχον ὁ ἴδιος ἐπισημάνει πέρυσι κατὰ τὴν ἀνάληψιν τῶν καθηκόντων μου προσδιορίσας αὐτὰ εἰς τρία κεφαλαιώδη θέματα.

Εἰς τὴν σελίδα τοῦ παθητικοῦ τῆς λογοδοσίας μου ὀφείλω ν' ἀναγράψω τὴν μὴ ἐπιπήφισιν τοῦ ἐτοιμασθέντος σχεδίου Νόμου περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ τῆς Ἀκαδημίας ἰσχυροσῶν διατάξεων. Ὄφειλό μωμος καὶ νὰ ἐξηγήσω ὅτι ἡ καθυστέρησις δὲν ὀφείλεται εἰς ἔλλειψιν ἀναλόγου ἐνδιαφέροντος ἢ παράλειψιν ἀναγκαίων ἐνεργειῶν, ἀλλ' ὀφείλεται ἐξ ὀλοκλήρου εἰς τὴν ἐκραγεῖσαν πολιτικὴν κρίσιν, ἣτις δὲν ἐπέτρεψε νὰ λειτουργήσῃ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἡ Νομοθετικὴ Ἐπιτροπὴ Ἐξουσιοδοτήσεως, ἐνώπιον τῆς ὁποίας ἦτο ὄριμον πρὸς κατάθεσιν τὸ μνημονευθὲν σχέδιον νόμου. Θέλω νὰ ἐλπίζω ὅτι κατὰ τὸ ἀρξάμενον ἔτος θὰ καταστῇ δυνατὴ ἡ ἐπιπήφισις του ὡς Νόμου τοῦ Κράτους, θεωρῶ δὲ περιττὸν νὰ ἐξάρω τὴν σημασίαν του διὰ τὴν περαιτέρω διευκόλυνσιν καὶ ἀρτίωσιν τοῦ ἐπιστημονικοῦ ἔργου τῶν Ἰνστιτούτων μας.

Εὐτυχῶς τὰ ἄλλα δύο κεφαλαιώδη θέματα δύναται νὰ ἀναγραφοῦν εἰς τὸ ἐνεργητικὸν τοῦ λήξαντος ἔτους. Ἦσαν δὲ ταῦτα ἡ ἐξασφάλισις τοῦ ἀναγκαιοῦντος κτηριακοῦ χώρου διὰ τὰς ἐγκαταστάσεις τῶν ἐπιστημονικῶν μας Ἰνστιτούτων καὶ ἡ συμπλήρωσις τῶν ἐδρῶν τῆς Ἀκαδημίας.

Ὡς πρὸς τὸ πρῶτον θέμα, εἶναι γνωστὸν ὅτι τὸ νέον ἰδιόκτητον κτήριο ἐδρίσκειται ἐν τῷ τελειοῦσθαι, θὰ ἐγκαινιασθῇ ἀσφαλῶς ἐντὸς τοῦ ἔτους καὶ θὰ ἐγκατασταθοῦν ἀνέτως εἰς αὐτὸ αἱ Ὑπηρεσίαι τῶν Ἰνστιτούτων.

Διὰ τὸ δευτέρον θέμα, εἶμαι εὐτυχῆς ἀναφέρων ὅτι ἐξελέγησαν δύο νέοι Ἀκαδημαϊκοί, οἱ κ.κ. Ἀντώνιος Σῶχος, μέλος τῆς Δευτέρας Τάξεως, καὶ Ἡλίας Μαρσιολόπουλος, τῆς Πρώτης. Εὐρίσκειται δὲ εἰς τὸ στάδιον τῆς διαδικαστικῆς ἐξελίξεως ἡ πλήρωσις ἄλλων ἔνδεκα ἐδρῶν, ἣτοι τῆς προκηρυχθείσης ἀπὸ τὸ 1964 ἔδρας τῆς Κλασσικῆς Φιλολογίας καὶ τῶν δέκα ἐδρῶν 1) Λογοτεχνίας, 2) Μουσικῆς, 3) Ἱατρικῶν Ἐπιστημῶν, 4) Ἀρχαιολογίας (Βυζαντινῆς καὶ Μεταβυζαντινῆς), 5) Ἱστορίας (Βυζαντινῆς καὶ Μεταβυζαντινῆς Ἱστορίας Πολιτισμοῦ), 6) Φιλολογίας (Βυζαντινῆς καὶ Μεταβυζαντινῆς Γραμματείας), 7) Ἀρχιτεκτονικῆς, 8) Οἰκονομικῶν Ἐπιστημῶν, 9) Γεωμετρίας (Μαθηματικῶν Ἐπιστημῶν) καὶ 10) Μαθηματικῆς Ἀναλύσεως, αἱ ὁποῖαι ἐπροκηρύχθησαν κατὰ τὸ 1965. Δύναται νὰ θεωρηθῇ βέβαιον ὅτι λίαν προσεχῶς θὰ κληθῶμεν ὅπως διὰ τῆς ψήφου μας συμπληρώσωμεν τὰς ἔδρας ταύτας, ἵνα τονωθῇ εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς ἡ ἐργώδης προσπάθεια τοῦ Ἰδρύματός μας.

Θὰ πρέπει νὰ προσθέσω ὅτι κατὰ τὸ ἔτος 1965 ἐξελέγη ἐταῖρος ἐν τῇ Τρίτῃ Τάξει τῶν Ἠθικῶν καὶ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν ὁ καρδιώλιος Agostino Bea καὶ Ἀντεπιστέλλοντα Μέλη ἐν τῇ αὐτῇ Τάξει ὁ ἀείμνηστος Albert Schweitzer καὶ ὁ κ. Γεώργ. Φλορόβσκι, ἐν δὲ τῇ Πρώτῃ Τάξει ὁ κ. Γεώργ. Καραγκούνης. Ἔχουν προκηρυχθῆ πρὸς πλήρωσιν τρεῖς ἀκόμη ἔδραι ξένων Ἐταίρων.

Οὕτω συμπληρουμένη κατὰ τὸ νέον ἔτος ἡ Ἀκαδημία θὰ δυναθῇ ἀσφαλῶς ν'

άνταποκριθῆ πληρέστερον εἰς τὸν πολυσχιδῆ προορισμὸν τῆς, βοηθοῦσα ἀποτελεσματικῶς τὴν ὑψικορύφωσιν τοῦ πνευματικοῦ πολιτισμοῦ τῆς Πατρίδος μας.

Δὲν κρίνω σκόπιμον νὰ προσθέσω περισσότερα ἐπὶ τοῦ ἔργου μας τοῦ παρελθόντος ἔτους, δοθέντος, ἄλλως τε, ὅτι κατὰ τὴν Πανηγυρικὴν Συνεδρίαν τῆς 30 Δεκεμβρίου ἐν ἐκτάσει ὠμίλησε περὶ αὐτοῦ ὁ κ. Γενικὸς Γραμματεὺς, δύνάμει δὲ μὲ δικαίαν ἱκανοποίησιν νὰ ὑπογραμμίσω ὅτι, ὡς διεπιστώθη, εὐρεια ὑπῆρξεν ἢ ἀπήχησις μεταξὺ τῆς κοινῆς γνώμης, ἐλλιπῶς πάντοτε πληροφορημένης περὶ τοῦ συντελουμένου ὑπὸ τὴν προαιωνίαν σκιάν τῆς Ἀθηνᾶς καὶ τοῦ Ἀπόλλωνος ἔργου ἐντὸς τοῦ καλλιμαροῦ μεγάρου μας.

Καταλήγων εἶμαι ὑποχρεωμένος νὰ εὐχαριστήσω διὰ τὴν παρασχεθεῖσαν πρὸς ἐμὲ πολύτιμον βοήθειαν πρῶτον ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως κ. Ἀ. Ὁρλάνδου, τοῦ ὁποίου ἡ ἀπουσία σήμερον καλύπτεται ἀπὸ τὰς θερμὰς εὐχὰς μας ὑπὲρ τῆς ταχείας ἀναρρώσεώς του, δεύτερον ὑπὸ τῶν ἀξιοτίμων μελῶν τῆς Συγκλήτου, τρίτον ὑφ' ὄλων τῶν ἀγαπητῶν συναδέλφων τῆς Ὀλομελείας καὶ τέλος ὑπὸ τοῦ Ἐπιστημονικοῦ, Διοικητικοῦ καὶ Βοηθητικοῦ Προσωπικοῦ τῆς Ἀκαδημίας, τὸ ὁποῖον ἀόκνως ἐιργάσθη, παρὰ τὴν μὴ ἐπίτευξιν τῆς ἐπιθυμητῆς ὑφ' ὄλων μας βελτιώσεως τῶν ὄρων τῆς ἐργασίας του.

Κύριοι Συνάδελφοι,

Εἰς τὴν σημερινὴν ἐποχὴν, κατὰ τὴν ὁποίαν τὸ ἀνθρώπινον πνεῦμα ἐτάνυσε τὰ περὰ του ἰσχυρῶς ὅσον οὐδέποτε ἄλλοτε πρὸς πτήσεις ἀσυλλήπτων ἐπιδιώξεων, κατὰ τὴν ὁποίαν ἐποχὴν τὰ ἀνθρώπινα νεῦρα ἐντατικῶς ὅσον οὐδέποτε ἄλλοτε ἐκινήθησαν πρὸς ἐπιτεύγματα ἀδιανοήτου ἀξίας, εἰς τὴν σημερινὴν κοσμογονικὴν ἐποχὴν, ἔτι βαρύτερον καθίσταται τὸ καθῆκον τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν νὰ μὴ ὑπολειφθῆ οὔτε τοῦ χρέους πρὸς τὴν προαιωνίαν κληρονομίαν τῆς, οὔτε τοῦ χρέους τῆς πρὸς τὴν σύγχρονον ἐπιταγὴν. Εἶμαι βέβαιος ὅτι μὲ βαθεῖαν καὶ σταθερὰν συνειδητοποίησιν τοῦ ἐπιφόρου χρέους μας θὰ ἀνταποκριθῶμεν ἐπαξίως εἰς τὴν ἀποστολήν, ποὺ μᾶς ἐνεπιστεύθη ἢ Ἑλληνικὴ Πολιτεία.

Καὶ τώρα ἔχω τὴν τιμὴν καὶ τὴν εὐχαρίστησιν νὰ καλέσω τὸν διάδοχόν μου κ. Κων. Τσάτσον νὰ καταλάβῃ τὴν ἔδραν τοῦ Προέδρου, καθὼς καὶ τὸν ἐκλεκτὸν συναδέλφον κ. Μάξιμον Μητσόπουλον νὰ καταλάβῃ τὴν ἔδραν τοῦ Ἀντιπροέδρου τοῦ Σώματος.

Ἀκολούθως ὁ Πρόεδρος κ. Κωνσταντῖνος Τσάτσος, ἀναλαμβάνων ἐπισημῶς τὰ καθήκοντά του, εἶπε τὰ ἑξῆς :

Ἀναλαμβάνων σήμερον τὰ καθήκοντά μου, ὡς προέδρου τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν, ἐπιθυμῶ νὰ ἐπαναλάβω τὰς εὐχαριστίας μου πρὸς τὴν Ὀλομέλειαν, διὰ τὴν πρὸ ἔτους πρὸς με δοθεῖσαν τιμητικὴν ψῆφον.

Ἐν τῇ προσπαθείᾳ ἀρτιωτέρας ἐκπληρώσεως τῆς ὑψηλῆς ἀποστολῆς αὐτῆς, ἡ Ἀκαδημία ἀπὸ μακροῦ ἤδη ἐπιδιώκει, ἀφ' ἑνὸς τὴν διὰ νόμου διεύρυνσιν τῶν ὑπηρεσιακῶν τῆς πλαισίων καὶ γενικῶς τὴν ρύθμισιν τῶν προβλημάτων τοῦ ἐπιστημονικοῦ καὶ διοικητικοῦ προσωπικοῦ καὶ ἀφ' ἑτέρου τὴν δι' ἀνεγέρσεως καταλλήλου κτηρίου ἐνιαίαν καὶ ἄνετον στέγασιν τῶν ὑπηρεσιῶν αὐτῆς.

Τὸ νομοσχέδιον δι' οὗ ρυθμίζονται τὰ τῆς συγκροτήσεως τῶν ὑπηρεσιῶν τῆς Ἀκαδημίας ἔχει ἤδη ὑποβληθῆ ἀπὸ ἐννεαμῆνου εἰς τὴν Κυβέρνησιν καὶ ἀποτελεῖ ἀντονόητον χρέος ἡμῶν, ὅπως, μετ' ἐπιμονῆς καὶ ὑπομονῆς, ἐπιδιώξωμεν τὴν μέχρι τῆς Βουλῆς προώθησιν αὐτοῦ. Αἱ εἰς τοὺς κόλπους ἡμῶν μακρὰι περὶ αὐτοῦ συζητήσεις, κατὰ τὸ παρελθόν, ἐβελτίωσαν ἴσως ἐν τοῖς καθ' ἕκαστον τὸ νομοσχέδιον, ὑπῆρξαν ὅμως δυστυχῶς ἡ αἰτία νὰ ἀπολεσθῆ ἡ προηγουμένη σύνοδος τῆς Βουλῆς, μία χρονικὴ περίοδος κατ' ἐξοχὴν πρόσφορος διὰ τὴν ἐπιψήφισιν τοιαύτης φύσεως νομοσχεδίου, τοῦ ὁποίου ἄλλωστε τὰς γενικὰς γραμμὰς εἶχεν ἐγκρίνει ἡ τότε Κυβέρνησις. Ἦδη, ἄνευ ἐτέρων ἀργοποριῶν καὶ ἄνευ ἐτέρων βελτιώσεων, εἶναι ἀνάγκη, ἔστω καὶ μὲ θυσίας ἐν ταῖς λεπτομερείαις, λόγῳ τῶν σημερινῶν ἐκτάκτων περιστάσεων, νὰ ἐπιδιωχθῆ ἡ ταχεῖα ἐπιψήφισις τοῦ ἤδη ὑποβληθέντος νομοσχεδίου. Κατ' ἐξοχὴν ἐν προκειμένῳ τὸ καλύτερον θὰ ἐγένετο ἐχθρὸς τοῦ καλοῦ.

Αἱ ἐργασίαι εἰς τὸ νέον κτήριο, τὸ προωρισμένον διὰ τὰς ὑπηρεσίας τῆς Ἀκαδημίας, βαίνουσιν ὁμαλῶς, ἐπετεύχθη δὲ ἡ διὰ προσθέτου δανείου ἀντιμετώπισις τῶν μέχρι τοῦδε ὑπερβάσεων ἐπὶ τῶν ἀρχικῶν προβλέψεων, ὀφειλομένων εἰς τὴν αὔξησιν τῶν τιμῶν τῶν μηχανικῶν ἐγκαταστάσεων. Ἔργον ἡμῶν θὰ εἶναι ἡ μέριμνα, ἵνα, μὲ ταχὺν ρυθμὸν καὶ ἄνευ νέων τροποποιήσεων τῶν σχεδίων, συνεχισθοῦν αἱ οἰκοδομικαὶ ἐργασίαι, αἱ ὁποῖαι, κατὰ τὰς προβλέψεις τῶν ἀρμοδίων, πρέπει νὰ ἔχουν περατωθῆ τὸ φθινόπωρον τοῦ 1966.

Εἰς τὴν ἀξιοποίησιν τῆς ὑπολοίπου ἀκινήτου περιουσίας τῆς Ἀκαδημίας, ἀπὸ τὴν ὁποῖαν ἀναμένεται εἰς τὸ μέλλον αὔξησις τῶν προσόδων αὐτῆς οὐχὶ μικρά, δὲν ἀναφέρομαι, καίτοι ἡ ἀξιοποίησις αὕτη ἀσφαλῶς δὲν πρόκειται νὰ παραμεληθῆ.

Δὲν ἀναφέρομαι ἐπίσης εἰς τὸ μέγα θέμα τῆς ἀπομακρύνσεως τῶν παρ' ἡμῶν στεγαζομένων Γενικῶν Ἀρχείων τοῦ Κράτους, ὅχι διότι δὲν θὰ καταβληθῆ προσπά-

θεια ἐπιλύσεως καὶ τούτου, ἀλλὰ διότι δὲν τρέφω πολλές ἐλπίδας διὰ τὴν εὐόδω-
 σιν τῶν προσπαθειῶν ἡμῶν εἰς τὸ προσεχὲς τοῦλάχιστον μέλλον.

Πάντα ταῦτα ὅμως ἀποτελοῦν τὰς ὑλικὰς ἀπλῶς προϋποθέσεις διὰ τὸ κῆριον
 ἔργον τοῦ Ἐνωτάτου Ἰδρύματος, εἰς ὃ ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ ὑπηρετῶμεν. Τὸ κῆ-
 ριον ἔργον αὐτοῦ εἶναι ἡ καλλιέργεια τοῦ πνεύματος εἰς ὅλας αὐτοῦ τὰς ἐκφάνσεις,
 τῆς ἐπιστήμης, τῆς ἱστορίας, τῆς τέχνης καὶ τῆς φιλοσοφίας. Ἀκόμη καὶ μὲ τὰ
 σημερινὰ πενιχρὰ μέσα, ἀκόμη καὶ μὲ τὸ ὀλιγάριθμον ἐπιστημονικὸν καὶ βοηθητι-
 κὸν προσωπικόν, ἡ Ἀκαδημία ὀφείλει, κατὰ δύναμιν, νὰ ἀνταποκρίνεται εἰς τὸ κῆ-
 ριον τοῦτο ἔργον αὐτῆς. Εἴμεθα βέβαιοι ὅτι εἰς περαιτέρω προώθησιν τοῦ ἔργου
 τούτου, τοῦ ὑπὸ δυσμενεῖς συνθήκας διεξαγομένου παρ' ἐκάστου ἐξ ἡμῶν, ἐφ' ᾧ
 ἐτάχθη, ἅπαντες θὰ συμβάλωμεν, ὡς κατὰ τὸ παρελθόν, δι' ὅλων μας τῶν δυνάμεων.

Εἰς τὰ Ἀρχεῖα τῆς Ἀκαδημίας καὶ δὴ εἰς τὸ Ἀρχεῖον τοῦ Λεξικοῦ τῆς Ἑλλη-
 νικῆς Γλώσσης καθὼς καὶ εἰς τὸ Ἀρχεῖον Ἐκδόσεως Ἑλλήνων Συγγραφέων, ὁ
 ἑλληνικὸς πνευματικὸς κόσμος ἔχει εὐλόγως ἀλλὰ καὶ δικαίως ἐναποθέσει πολλές
 ἐλπίδας. Εὐχὴ πάντων ἡμῶν εἶναι ὅπως, ἐπισχυομένης ἀλλὰ καὶ παντοιοτρόπως
 διευκολυνομένης τῆς ἐργασίας αὐτῶν, ἴδωμεν καὶ χαιρετήσωμεν εἰς τὸ προσεχὲς
 μέλλον οὐσιώδη διὰ τὰ ἑλληνικὰ γράμματα ἐπιτεύγματα. Κατ' ἐξοχὴν εἰς τὴν θο-
 λὴν ἀτμόσφαιραν τῆς ἐποχῆς μας, τὸ ἔργον τῶν Ἀρχείων τούτων ἀποκτᾷ αὐτό-
 χρημα ἐθνικὴν σημασίαν.

Εἰς τὸν τομέα ἐπίσης τῆς ἱστορίας καὶ τῆς ἱστοριοδιφικῆς ἐρεῦνης ἔχει τὰ τε-
 λευταῖα ἔτη ἡ Ἀκαδημία ἀναλάβει πολλά. Αἱ ὑπὸ ἐκτόπισιν συλλογαὶ καὶ ἐργα-
 σίαι, καὶ ἐκεῖναι αἱ ὁποῖαι προβλέπεται ὅτι προσεχῶς θὰ ἐκδοθοῦν, θὰ σημάνουν
 ἀσφαλῶς νέας εἰς τὸν τομέα αὐτὸν ἐπιστημονικὰς ἀλλὰ καὶ ἐθνικὰς προσφορὰς.

Δὲν εἶναι σκοπός μου νὰ ἐξάρω τὸ ἔργον τῶν Ἀρχείων τούτων οὔτε καὶ ὅλων τῶν
 ἄλλων, τῶν ἐξ ἴσου φιλοπόνως καὶ ἐξ ἴσου ἀποδοτικῶς ἐργαζομένων Ἀρχείων καὶ
 Κέντρων Ἐρευνῶν. Σκοπός μου εἶναι νὰ ὑπογραμμίσω τὴν ἐπιστημονικὴν ἔκτα-
 σιν ἀλλὰ καὶ τὴν ἐθνικὴν σημασίαν τοῦ ὑπὸ τῆς Ἀκαδημίας συντελουμένου ἔργου,
 καὶ νὰ ἐκφράσω τὴν εὐλογον πικρίαν ὅλων τῶν ἐν αὐτῇ ἐργαζομένων, ὅτι τὸ ἔργον
 τοῦτο δὲν εἶναι, ὡς ἔδει, γνωστόν, πολλῶ δὲ μᾶλλον δὲν εἶναι κατ' ἀξίαν γνωστόν
 ἀνὰ τὸ πανελλήριον.

Αἱ ἀρεταὶ τῆς σεμνότητος καὶ τῆς μετριοφροσύνης κοσμοῦν τὰ άτομα καὶ
 οὐδένα γνήσιον ἐργάτην τῆς ἐπιστήμης δικαιοῦται τις νὰ ἀποτρέψῃ ἀπὸ τὰς ἀρετὰς
 αὐτάς. Ἀλλὰ τὰ ἀπρόσωπα Ἰδρύματα ὀφείλουν (ἐντὸς πάντοτε τοῦ ἀσθηροῦ παι-
 σίου τῆς ἐπιστημονικῆς σοβαρότητος) νὰ καθιστοῦν φανεράν καὶ ἔντονον ἐνίοτε τὴν
 παρουσίαν αὐτῶν ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ καὶ χάριν τοῦ λαοῦ εἰς τὸν ὁποῖον ἀνήκουν.
 Ὀφείλουν νὰ ὑψώνονται ὡς παραδείγματα ἐπιστημονικῆς ἐπιδόσεως ἀλλὰ καὶ

ἠθικῆς ἀξίας, ἀκτινοβολοῦντα πολὺ πέραν τοῦ περιορισμένου κύκλου τῶν ἐιδικῶν ἐπιστημόνων. Εἰς τὴν Ὀλομέλειαν καὶ τὴν Σύγκλητον ἀνήκει νὰ κρίνουν τοὺς ἐκάστοτε καταλλήλους τρόπους προβολῆς τοῦ ἔργου τῆς Ἀκαδημίας καὶ πρὸς διαπαιδαγώγησιν τοῦ λαοῦ καὶ πρὸς διασκέδασιν ποικίλων καὶ ἐρριζωμένων παρὰ πλείστοις πεπλαημένων ἐντυπώσεων.

Διὰ τὴν αὐστηρὰν τήρησιν τῶν σχετικῶν πρὸς τὴν Ἀκαδημίαν διατάξεων, τὴν διαφύλαξιν τῆς εὐταξίας καὶ τὴν αὐξήσιν τῆς ἀποδόσεως τῶν εἰς τὰ ἐπιστημονικὰ καὶ διοικητικὰ ἔργα τεταγμένων ὑπαλλήλων, πάντες ἡμεῖς οἱ τὴν Ὀλομέλειαν ἀποτελοῦντες, ἀλλὰ καὶ ἡ Σύγκλητος, αἱ Τάξεις, αἱ Ἐφορεῖαι, ἡ Γενικὴ Γραμματεία, καὶ τὸ Προεδρεῖον, θὰ καταβάλωμεν, ὡς καὶ κατὰ τὸ παρελθόν, πᾶσαν προσπάθειαν, εἰς ἕκαστος ἐντὸς τῶν νόμῳ καθωρισμένων ἀρμοδιοτήτων αὐτοῦ.

Οὕτω ἐλπίζομεν ὅτι τὴν σκντάλην, τὴν ὁποίαν ἀπὸ ἀξίας χεῖρας παρελάβομεν, θέλομεν, ὡς ἐπιμελεῖς καὶ εὐσυνειδήτοι ἀγωνισταί, ἐπὶ τῷ τερματισμῷ τῆς θητείας ἡμῶν, παραδώσῃ, καλῶς ἀγωνισθέντες, εἰς χεῖρας τοῦ ἐκλεκτοῦ συναδέλφου, ὅστις ἤδη, τῇ ψήφῳ Ὑμῶν, καταλαμβάνει τὴν θέσιν τοῦ ἀντιπροέδρου. Οὕτω, ἐν τῷ μέτρῳ τῶν ἀσθενῶν μας δυνάμεων, θὰ ἔχωμεν συμβάλει καὶ ἡμεῖς εἰς τὴν κατὰ σμικρὸν τοῦλάχιστον προαγωγὴν τοῦ ὑψηλοῦ, τοῦ ὑπεράνω τῶν ἐναλλασσομένων προσώπων εἰς τὸ διηρεκὲς συνεχιζομένου ἔργου τοῦ Ἀνωτάτου τῆς χώρας πνευματικοῦ Ἰδρύματος.

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΙΣ ΒΙΒΛΙΟΥ

Ὁ Ἀκαδημαϊκὸς κ. Δ. Φωκᾶς παρουσιάζων τὸ δίτομον « Ἀρχεῖον τοῦ Στρατηγοῦ Δαγκλῆ » εἶπε τὰ ἑξῆς :

Ἡ εὐλαβικὴ προσήλωσις τῶν θυγατέρων τοῦ Στρατηγοῦ Δαγκλῆ πρὸς τὴν ἀγήρω μνήμην τοῦ πατέρα των, ἀλλὰ καὶ ἡ ἐξάριετος ἐργασία τοῦ κ. Λευκοπαρίδη, κατέληξαν εἰς πολύτιμον εἰσφορὰν διὰ τὴν μελέτην τῆς Νεοελληνικῆς Ἱστορίας : Εἰς τὴν δημοσίευσιν δηλ. τοῦ διτόμου Ἀρχείου τοῦ Στρατηγοῦ Δαγκλῆ, τὸ ὅποῖον ἔχω τὴν τιμὴν νὰ παρουσιάσω εἰς τὴν Ἀκαδημίαν Ἀθηνῶν.

Εἶναι ἀνάγκη εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς νὰ σημειωθῇ ὅτι τὸ προσωπικὸν Ἀρχεῖον τοῦ Στρατηγοῦ Π. Δαγκλῆ, ἀλλὰ καὶ ἀρκετὰ ἔγγραφα τῶν προγόνων του, τῶν στρατηγῶν Γιώτῃ καὶ Γεωργίου Δαγκλῆ, ἐσώρευσαν μέγαν ὄγκον ἀρχεϊακοῦ ὕλικου, ἀνερχόμενον εἰς 3250 ἱστοριοβιογραφικὰς σελίδας καὶ 5000 ἔγγραφα καὶ γράμματα, τὰ περισσότερα πολυσέλιδα. Ἦτο φυσικὰ ἀδύνατον εἰς μίαν δίτομον ἔκδοσιν — 1000 ἐν τούτοις σελίδων — νὰ περιληφθοῦν ἀκέραια ὅλα τὰ γραπτὰ αὐτὰ μνημεῖα. Διὰ